

Riktlinjer

för en konsekvent tillämpning av de utlösande faktorerna för vidtagande av åtgärder för tidigt ingripande (artikel 18.8 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter)

Innehållsförteckning

I. Tillämpningsområde	2
II. Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner	4
III. Syfte.....	6
IV. Efterlevnads- och rapporteringskyldigheter.....	7
Riktlinjernas status	7
Rapporteringskrav	7
V. Riktlinjer för en konsekvent tillämpning av de utlösande faktorerna för vidtagande av åtgärder för tidigt ingripande.....	8
Riktlinje 1: Förfarande	8
Riktlinje 2: Bedömning av den finansiella stabiliteten i EU eller i en medlemsstat	9
Riktlinje 3: Utlösande faktorer för kapitalkrav	10
Riktlinje 4: Utlösande faktorer för tillsynskrav	11
a. Exponeringshantering	11
b. Krav på marginalsäkerheter	11
c. Obeståndsfond och andra finansiella medel.....	12
d. Kontroll av likviditetsrisker	12
e. Vattenfallsprincipen vid obestånd.....	13
f. Krav på säkerheter.....	13
g. Investeringspolitik.....	13
h. Obeståndsförfaranden.....	14
i. Översyn av modeller, stresstester och utfallstester	15
j. Avveckling.....	15
Riktlinje 5: Utlösande faktor när det gäller identifierade farhågor om efterlevnaden av Emir	16
Riktlinje 6: Utlösande faktor när det gäller en central motparts inverkan på andra enheter med risker för den finansiella stabiliteten	17
Riktlinje 7: Utlösande faktor när det gäller en central motparts operativa bärkraft	18
Riktlinje 8: Utlösande faktor när det gäller den centrala motpartens finansiella bärkraft	19
Riktlinje 9: Utlösande faktor när det gäller en framväxande kris	20

I. Tillämpningsområde

Målgrupp

1. Dessa riktlinjer gäller för behöriga myndigheter utsedda enligt artikel 22 i Emir som utövar tillsyn över centrala motparter som auktoriserats enligt artikel 14 i Emir.

Tillämpningsområde

2. Dessa riktlinjer avser gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen enligt artikel 21 i Emir. Riktlinjerna innehåller inte några nya krav på centrala motparter utöver dem som anges i Emir eller relevanta tekniska standarder.

Ikraftträdande

3. Dessa riktlinjer börjar gälla två månader efter det datum då de offentliggjorts på Esmas webbplats på EU:s officiella språk.

II. Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner

Hänvisningar till lagstiftning

Delegerad förordning (EU) nr 152/2013	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 152/2013 av den 19 december 2012 om kapitalkrav för centrala motparter ¹
Delegerad förordning 153/2013	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 av den 19 december 2012 om krav på centrala motparter ²
Emir	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ³
Esmaförordningen	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG ⁴
Förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 ⁵

¹ EUT L 52, 23.2.2013, s. 37.

² EUT L 52, 23.2.2013, s. 41.

³ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁴ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

⁵ EUT L 22, 22.1.2021, s. 1–102.

Förkortningar

<i>EES</i>	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
<i>ESFS</i>	Europeiska systemet för finansiell tillsyn
<i>Esma</i>	Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten
<i>ESRB</i>	Europeiska systemrisknämnden
<i>EU</i>	Europeiska unionen

Definitioner

4. Om inte annat anges har de termer som används i dessa riktlinjer samma betydelse som i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter, Emir och de delegerade förordningarna (EU) nr 152/2013 och (EU) nr 153/2013.

III. Syfte

5. Dessa riktlinjer baseras på artikel 18.8 i förordning (EU) 2021/23 och utfärdas i enlighet med artikel 16 i Esmaförordningen.
6. Syftet med riktlinjerna är att fastställa konsekventa, effektiva och ändamålsenliga tillsynsmetoder inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av artikel 18.1 i förordning (EU) 2021/23.
7. Dessa riktlinjer syftar särskilt till att ge behöriga myndigheter vägledning om i vilka situationer de bör överväga att tillämpa åtgärder för tidigt ingripande på centrala motparter. Riktlinjerna tillhandahåller, i synnerhet, indikatorer för tillämpningen av de utlösande faktorer som föranleder överväganden om vidtagande av åtgärder för tidigt ingripande.

IV. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

8. Dessa riktlinjer utfärdas i enlighet med artikel 16 i Esmaförordningen och riktar sig till behöriga myndigheter. Enligt artikel 16.3 i Esmaförordningen ska behöriga myndigheter med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer.
9. Esmas riktlinjer uttrycker Esmas syn på lämplig tillsynspraxis inom ESFS eller hur unionslagstiftningen bör tillämpas inom i ett visst område. Esma förväntar sig således att dessa riktlinjer följs av alla behöriga myndigheter som de riktar sig till. De behöriga myndigheter som riktlinjerna är avsedda för bör följa riktlinjerna genom att införliva dem i sin tillsynspraxis på lämpligt sätt (t.ex. genom att ändra sina rättsliga ramar eller sina tillsynsprocesser).

Rapporteringskrav

10. Enligt artikel 16.3 i Esmaförordningen ska behöriga myndigheter informera Esma om huruvida de i) följer, ii) inte följer, men avser att följa, eller iii) inte följer och inte avser att följa dessa riktlinjer. Om riktlinjerna inte följs ska behöriga myndigheter inom två månader efter det datum då riktlinjerna har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk meddela Esma om skälen till varför de inte följer riktlinjerna.
11. En meddelandemall finns att tillgå på Esmas webbplats. Så snart mallen har fyllts i ska den översändas till Esma. Meddelanden ska inges av personer med befogenhet att rapportera om hur riktlinjerna följs på de behöriga myndigheternas vägnar.

V. Riktlinjer för en konsekvent tillämpning av de utlösande faktorerna för vidtagande av åtgärder för tidigt ingripande

Alla väsentliga försämringar eller avvikelser, vilka upptäcks genom övervakningen av indikatorer, bör omgående övervägas att utredas vidare. I synnerhet bör de behöriga myndigheterna fastställa deras orsak, bedöma väsentligheten av den potentiella inverkan på den centrala motparten och dokumentera orsaken till och utfallet av bedömningen. Om en central motparts tillsynsindikatorer väsentligt försämras bör behöriga myndigheter fatta beslut om huruvida åtgärder för tidigt ingripande ska vidtas.

Behöriga myndigheter bör, i varje enskilt fall och inom den tid som står till förfogande, besluta om huruvida en åtgärd för tidigt ingripande bör tillämpas på grundval av en heltäckande bedömning av både kvalitativa och kvantitativa objektiva faktorer, med beaktande av alla omständigheter och all tillgänglig information vid den aktuella tidpunkten och i den utsträckning som är relevant för den centrala motparten, eller om en begränsad bedömning är motiverad på grund av tidsbegränsningar. Beroende på hur betydande försämringen eller avvikelserna i indikatorerna är, deras orsaker och hur väsentlig den potentiella tillsynsinverkan på den centrala motparten är, kan de behöriga myndigheterna således, för att spara tid, besluta att vidta åtgärder för tidigt ingripande omedelbart efter det att avvikelsernas orsak och övergripande inverkan har fastställts.

Om en utlösande faktor (med beaktande av indikatorerna) har identifierats och därmed lett till en bedömning av den möjliga användningen av åtgärder för tidigt ingripande, bör utfallen av sådana utredningar och beslut om en eventuell tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande (inklusive skälen till att en åtgärd inte vidtas) tydligt dokumenteras av de behöriga myndigheterna i enlighet med allmänna tillsynsförfaranden.

Utredningar och bedömningar som utförs av en behörig myndighet i enlighet med dessa riktlinjer kan med fördel noteras i den årliga översynen av den centrala motparten.

Riktlinjerna 1 och 2 syftar till att fastställa förfarandena för tillämpning av riktlinjerna 3–9.

Riktlinje 1: Förfarande

Om en av de utlösande faktorerna, vilka anges i artikel 18.1 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter, har inträffat och om den behöriga myndigheten, i enlighet med dessa riktlinjer, anser att en sådan situation skulle kunna medföra en bedömning (enligt denna artikel) av huruvida någon av åtgärderna för tidigt ingripande ska tillämpas, så bör den behöriga myndigheten

- a) undersöka situationen närmare,
- b) bedöma situationens allvar, genom att beakta huruvida situationen utgör en betydande risk för den centrala motparten, kan inverka negativt på den centrala

motpartens övergripande bärkraft eller kan vara skadlig för den övergripande finansiella stabiliteten, och

- c) inför beslutet om huruvida en åtgärd för tidigt ingripande ska vidtas ta hänsyn till
 - i. hur brådskande situationen är,
 - ii. händelsens omfattning,
 - iii. den centrala motpartens övergripande bärkraft, och
 - iv. huruvida situationen skulle kunna vara skadlig för den finansiella stabiliteten i EU eller i en medlemsstat.

Denna bedömning ska göras innan eller samtidigt som den behöriga myndigheten uppfyller de krav som framgår av punkterna 3–7 i artikel 18 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter, såsom samråd med tillsynskollegiet.

Riktlinje 2: Bedömning av den finansiella stabiliteten i EU eller i en medlemsstat

Vid bedömningen av om en central motpart kommer att utgöra en risk för den finansiella stabiliteten i EU eller en av dess medlemsstater enligt riktlinjerna 5 och 6, så bör den behöriga myndigheten beakta i) arten och komplexiteten, ii) storleken och marknadsandelen, iii) koncentrationen och iv) interoperabiliteten och sammanlänkningen hos den centrala motparten för att bedöma om den situation som upptäckts hos den centrala motparten ger upphov till oro för den finansiella stabiliteten, dvs. systemomfattningen av den centrala motpartens situation.

Den behöriga myndigheten kan beakta följande parametrar i sin bedömning:

- a) När det gäller den centrala motpartens **art och komplexitet**, i) de länder där den centrala motparten tillhandahåller eller avser att tillhandahålla clearingtjänster, ii) i vilken utsträckning den centrala motparten tillhandahåller andra tjänster utöver clearingtjänster, iii) den typ av finansiella instrument som clearas eller ska clearas av den centrala motparten, iv) huruvida de finansiella instrument som clearas eller ska clearas av den centrala motparten omfattas av clearingkravet enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 648/2012.
- b) När det gäller den centrala motpartens **storlek och marknadsandel** inom unionen, eller inom varje medlemsstats ekonomi, bör de behöriga myndigheterna i) för varje EU-valuta beakta de volymer som clearas av den centrala motparten per tillgångsklass, både i absoluta och relativa värden (jämfört med de volymer av instrument i en sådan valuta som clearas av alla centrala motparter), ii) beakta det maximala beloppet för marginalsäkerheter som uppbärs av den centrala motparten, iii) beakta den uppskattade största totala betalningsförpliktelsen på en enda dag som skulle orsakas av att den största enskilda eller de två största enskilda clearingmedlemmarna (och deras filialer) hamnar på obestånd vid extrema men

möjliga marknadsförhållanden och iv) beakta de totala likvida finansiella medel som anslagits till den centrala motparten av enheter som är etablerade i unionen eller som ingår i en koncern som är föremål för konsoliderad tillsyn i unionen.

- c) När det gäller **koncentration** kan den betydande koncentrationen av en central motpart med avseende på EU:s finansiella system eller någon av dess medlemsstater mätas genom följande:
- i. De absoluta och relativa exponeringar (öppna räntor för värdepapperstransaktioner, transaktioner för värdepappersfinansiering och börshandlade derivat, och nominellt utestående OTC-derivatstransaktioner) som bärs av den centrala motpartens EU-clearingmedlemmar och som bärs av clearingmedlemmar i varje medlemsstat.
 - ii. De absoluta och relativa nivåerna på marginalsäkerheter, obeståndsfonder och likvida medel som tillhandahålls av den centrala motpartens EU-clearingmedlemmar och som tillhandahålls av clearingmedlemmar i varje medlemsstat.
- d) Om indikatorerna visar på en stark **interoperabilitet eller sammanlänkning** mellan den centrala motparten och en annan central motpart eller andra finansmarknadsinfrastrukturer inom det finansiella systemet i en eller flera medlemsstater, bör de behöriga myndigheterna överväga om den händelse som utlöst bedömningen av tillämpningen av åtgärder för tidigt ingripande utgör en risk (eller sannolikt kommer att utgöra en risk) för den finansiella stabiliteten inom EU eller en av dess medlemsstater.

Riktlinje 3: Utlösande faktorer för kapitalkrav

Den första utlösande faktorn när det gäller kapitalkrav är om den centrala motparten *överträder* kravet i artikel 16 i Emir och artiklarna 1–5 i delegerad förordning 152/2013.

Den andra utlösande faktorn när det gäller kapitalkrav är om den centrala motparten *inom en snar framtid sannolikt kommer att överträda* kravet i artikel 16 i Emir och artiklarna 1–5 i delegerad förordning 152/2013.

Indikatorer för identifiering av den andra utlösande faktorn är t.ex. någon av följande:

- a) Om en realiserad, uppskattad eller prognostiserad förlust kommer att minska den centrala motpartens kapitalnivå till under det tröskelvärde för underrättelse som avses i artikel 1.3 i delegerad förordning (EU) 152/2013 och om det är sannolikt att kapitalkraven över tid kommer att överträdas.
- b) Om en realiserad, uppskattad eller prognostiserad förlust leder till eller sannolikt kommer att leda till en betydande försämring av den centrala motpartens kapital, utan att tröskelvärdet för underrättelse överskrids och till följd av antingen

- (i) en gradvis förlust av kapitalet under en tidsperiod då det anses mycket sannolikt att orsaken till försämringen kommer att fortsätta att minska den centrala motpartens kapital i betydande takt, och det är därför sannolikt att den centrala motparten kommer att överskrida sitt tröskelvärde för underrättelse över tid,
- (ii) en betydande plötslig eller förväntad förlust om det är sannolikt att den centrala motparten kommer att överskrida tröskelvärdet för underrättelse inom en snar framtid.

Riktlinje 4: Utlösande faktorer för tillsynskrav

a. Exponeringshantering

Den första utlösande faktorn när det gäller tillsynskrav är om den centrala motparten *överträder* kravet i artikel 40 i Emir om att mäta och bedöma dess likviditet och kreditexponeringar mot varje clearingmedlem.

Den andra utlösande faktorn när det gäller tillsynskrav är om den centrala motparten *inom en snar framtid sannolikt kommer att överträda* kravet enligt artikel 40 i Emir om att mäta och bedöma dess likviditets- och kreditexponeringar mot varje clearingmedlem.

En indikator för identifiering av den andra utlösande faktorn är till exempel om den centrala motparten uppvisar en plötslig och betydande försämring eller en fortsatt försämring i de mätningar och bedömningar som gjorts av den centrala motparten, mätt med indikatorer såsom (men inte begränsat till) någon av följande:

- i. Svårigheter att på nytt konsolidera clearingmedlemmarnas handel.
- ii. Problem med att bekräfta positioner och/eller reglera transaktioner.
- iii. Fastställande av giltiga priskällor, svårigheter med prisavstämningen eller att priserna saknar detaljerade uppgifter eller att inaktuella priser blir allt vanligare.
- iv. Operativa incidenter som hindrar beräkningen eller insamlingen av säkerheter ökar i omfattning eller frekvens,

och om någon av de ovan angivna försämringarna upprepas eller ökar och om det, över tid, föreligger en klar risk för att den centrala motparten kommer att överträda kraven på exponeringshantering.

b. Krav på marginalsäkerheter

Den första utlösande faktorn när det gäller marginalsäkerhetskrav är om den centrala motparten *överträder* kraven i artikel 41 i Emir eller artiklarna 24–28 i delegerad förordning 153/2013.

Den andra utlösande faktorn när det gäller marginalsäkerhetskrav är om den centrala motparten *inom en nära framtid sannolikt kommer att överträda* kravet enligt artikel 41 i Emir eller artiklarna 24–28 i delegerad förordning 153/2013.

En indikator för identifiering av den andra utlösande faktorn är till exempel om den centrala motparten uppvisar en plötslig och betydande försämring eller en fortsatt försämring av sin hantering av marginalsäkerheter och särskilt av sina marginalsäkerhetskrav, mätt med indikatorer såsom (men inte begränsat till) någon av följande:

- i. Om det förekommer upprepade problem som noterats i utfallstestresultaten.
- ii. Om det finns väsentliga brister i hanteringen av marginalsäkerheter, så att de totala marginalsäkerheterna kan vara otillräckliga för det fall att den centrala motparten behöver avveckla en portfölj.

c. Obeståndsfond och andra finansiella medel

Den första utlösande faktorn när det gäller kraven på obeståndsfond och andra finansiella medel är om den centrala motparten *överträder* kraven i artikel 42 i Emir eller artiklarna 29–31 i delegerad förordning 153/2013 eller kraven enligt artikel 43 i Emir, artikel 41 i Emir eller artiklarna 24–28 i delegerad förordning 153/2013.

Den andra utlösande faktorn när det gäller kraven på obeståndsfond och andra finansiella medel är om den centrala motparten *inom en snar framtid sannolikt kommer att överträda* kraven enligt artikel 42 i Emir eller artiklarna 29–31 i delegerad förordning 153/2013 eller kraven enligt artikel 43 i Emir artikel 41 i Emir eller artiklarna 24–28 i delegerad förordning 153/2013.

En indikator för identifiering av den andra utlösande faktorn är exempelvis om obeståndsfonden och/eller andra medel anses vara väsentligt otillräckliga. Detta kan framgå av den centrala motpartens interna stresstestresultat, dvs. dess förmåga att under extrema men möjliga marknadsförhållanden stå emot obestånd hos den clearingmedlem mot vilken den har de största exponeringarna eller den andra och tredje största clearingmedlemmen, och orsaken till detta resultat sannolikt inte kommer att korrigeras av den centrala motparten inom de fastställda tidsramarna.

d. Kontroll av likviditetsrisker

Den första utlösande faktorn när det gäller kraven på kontroll av likviditetsrisker är om den centrala motparten *överträder* kraven i artikel 44 i Emir eller artiklarna 32–34 i delegerad förordning 153/2013.

Den andra utlösande faktorn när det gäller kraven på kontroll av likviditetsrisker är om den centrala motparten *inom en snar framtid sannolikt kommer att överträda* kraven i artikel 44 i Emir eller artiklarna 32–34 i delegerad förordning 153/2013.

En indikator för identifiering av den andra utlösande faktorn är till exempel om den centrala motpartens likvida ställning försämras inom en kort tidsperiod, och det anses som mycket sannolikt att grundorsaken till denna försämring kommer att fortsätta att minska den centrala motpartens tillgängliga likviditet med betydande belopp i en betydande hastighet. Orsakerna till detta kan vara återkallandet av tjänsteavtal eller tillbakadragandet av tillhandahållare, ökade likviditetskrav som inte motsvaras av någon ökad tillgång till likviditet respektive en försämrad kvalitet på säkerheter.

e. Vattenfallsprincipen vid obestånd

Den första utlösande faktorn när det gäller kraven för vattenfallsprincipen vid obestånd är om den centrala motparten *överträder* kraven i artikel 45 i Emir eller artiklarna 35–36 i delegerad förordning 153/2013.

Den andra utlösande faktorn när det gäller kraven för vattenfallsprincipen vid obestånd är om den centrala motparten *inom en nära framtid sannolikt kommer att överträda* kraven i artikel 45 i Emir eller artiklarna 35–36 i delegerad förordning 153/2013.

En indikator för identifiering av den andra utlösande faktorn är till exempel om det förekommer problem såsom en rättslig risk som påverkar verkställbarheten av vattenfallsprincipen vid obestånd.

f. Krav på säkerheter

Den första utlösande faktorn när det gäller kraven på säkerheter är om den centrala motparten *överträder* kraven i artikel 46 i Emir eller artiklarna 37–42 i delegerad förordning 153/2013.

Den andra utlösande faktorn när det gäller kraven på säkerheter är om den centrala motparten *inom en snar framtid sannolikt kommer att överträda* kraven i artikel 46 i Emir eller artiklarna 37–42 i delegerad förordning 153/2013.

En indikator för identifiering av den andra utlösande faktorn är till exempel om den centrala motparten visar på en fortsatt försämring av hanteringen av kraven på säkerheter, mätt med indikatorer såsom (men inte begränsat till) om den centrala motparten vid flera tillfällen har misskött sina krav på säkerheter eller tillämpar otillräckliga värderingsavdrag, något som kan framgå av den centrala motpartens utfallstester mot marknadsrörelser, och någon av de upptäckta försämringarna upprepas eller ökar och det över tid finns en klar risk för att den centrala motparten kommer att överträda sina krav på säkerheter eller obeståndsförfaranden.

g. Investeringspolitik

Den första utlösande faktorn när det gäller kraven för investeringspolitik är om den centrala motparten *överträder* kraven i artikel 47 i Emir eller artiklarna 43–46 i delegerad förordning 153/2013.

Den andra utlösande faktorn när det gäller kraven för investeringspolitik är om den centrala motparten *inom en snar framtid sannolikt kommer att överträda* kraven i artikel 47 i Emir eller artiklarna 43–46 i delegerad förordning 153/2013.

En indikator för identifiering av den andra utlösande faktorn är t.ex. någon av följande:

- i. Den centrala motparten uppvisar en fortsatt försämring när det gäller investeringar och hanteringen av de krav som uppställs på investeringspolitik, om det över tid föreligger en klar risk för att den centrala motparten kommer att överträda sina krav på investeringspolitik eller påverka sin kapitalställning, vilket kan framgå av
 - otillräcklighet i tillämpningen av investeringsmetoder,
 - brister i beslutsprocessen och övervakningsmetoden avseende den centrala motpartens investeringar,
 - felaktig bokföring av handel med investeringar,
 - otillräcklig övervakning av arrangemangen eller kreditkvaliteten hos sina finansiella motparter eller leverantörer av finansiella tjänster,
 - farhågor när det gäller möjligheten att avveckla investeringarna med minimal negativ prisseffekt,

och om någon av de upptäckta försämringarna upprepas eller ökar.

- ii. Den centrala motparten erfar antingen regelbundna eller snabba investeringsförluster, och en ackumulering av förluster sannolikt kommer att inverka på den centrala motpartens kapitalställning.

h. Obeståndsförfaranden

Den första utlösande faktorn när det gäller kraven på obeståndsförfaranden är om den centrala motparten *överträder* kraven i artikel 48 i Emir.

Den andra utlösande faktorn när det gäller kraven på obeståndsförfaranden är när den centrala motparten *inom en snar framtid sannolikt kommer att överträda* kraven i artikel 48 i Emir.

En indikator för identifiering av den andra utlösande faktorn är till exempel om den centrala motparten uppvisar en fortsatt försämring av hanteringen av obeståndsförfaranden, mätt med indikatorer såsom (men inte begränsat till) någon av följande, om

- i) den centrala motparten vid upprepade tillfällen underlåter att vidta åtgärder för att förbättra sina obeståndsförfaranden efter det att brister identifierats i dessa förfaranden,
- ii) den centrala motpartens tillvägagångssätt för att säkerställa obeståndsförfarandenas verkställbarhet är behäftad med brister eller inte fungerar,

- iii) den centrala motpartens ansträngningar för att bedöma överföringen av positioner saknar närmare uppgifter,
- iv) och om någon av de upptäckta försämringarna upprepas eller ökar och om det, över tid, finns en klar risk för att den centrala motparten kommer att överträda kraven för obeståndsförfaranden.

i. Översyn av modeller, stresstester och utfallstester

Den första utlösande faktorn när det gäller kraven på översyn av modeller, stresstester och utfallstester är om den centrala motparten *överträder* kraven i artikel 49 i Emir eller artiklarna 47–61 i delegerad förordning (EU) 153/2013.

Den andra utlösande faktorn när det gäller kraven på översyn av modeller, stresstester och utfallstester är om den centrala motparten *inom en snar framtid sannolikt kommer att överträda* kraven i artikel 49 i Emir eller artiklarna 47–61 i delegerad förordning 153/2013.

En indikator för identifiering av den andra utlösande faktorn är till exempel om den centrala motparten uppvisar en fortsatt försämring i hanteringen av översynen av modeller, stresstester och utfallstester, mätt med indikatorer såsom (men inte begränsat till) någon av följande, om

- i. det finns tecken på att frekvensen för översyn och genomförande av stresstester/utfallstester minskar,
- ii. det finns farhågor som har identifierats när det gäller översynernas oberoende,
- iii. den indata som används i stresstesterna inte är kvalitetskontrollerad, är vag eller är föremål för tolkning och därför leder till mindre detaljerade eller mindre precisa resultat,

och om någon av de upptäckta försämringarna upprepas eller ökar och om det över tid finns en klar risk för att den centrala motparten kommer att överträda kraven på översyn av stresstester och utfallstester.

j. Avveckling

Den första utlösande faktorn när det gäller avvecklingskraven är om den centrala motparten *överträder* kraven i artikel 50 i Emir och artikel 50 a–d i Emir.

Den andra utlösande faktorn när det gäller avvecklingskraven är om den centrala motparten *inom en snar framtid sannolikt kommer att överträda* kraven i artikel 50 i Emir och artikel 50 a–d i Emir.

En indikator för identifiering av den andra utlösande faktorn är t.ex. någon av följande:

- i. Den centrala motparten uppfyller inte, eller det finns en klar risk för att den centrala motparten inte kommer att uppfylla, sina avvecklingsskyldigheter i någon av de relevanta valutorna vartefter de förfaller till betalning och om någon av dessa upptäckta fel inte åtgärdas inom en viss tidsperiod, är betydande, upprepas eller ökar och om det, över tid, finns en klar risk för att den centrala motparten kommer att överträda sin skyldighet enligt Emir.
- ii. Den centrala motparten uppvisar en fortsatt försämring i sin hantering av den centrala motpartens avvecklingsskyldigheter, till exempel om den centrala motparten inte kontinuerligt undersöker möjligheten att använda centralbanksmedel eller om de åtgärder som vidtagits av den centrala motparten för att strikt begränsa kontantavvecklingsriskerna är mindre effektiva, och om någon av dessa upptäckta försämringar upprepas eller ökar och om det, över tid, finns en klar risk för att den centrala motparten kommer att överträda kraven för obeståndsförfaranden.

Riktlinje 5: Utlösande faktor när det gäller identifierade farhågor om efterlevnaden av Emir

Indikatorerna för den utlösande faktorn när det gäller efterlevnaden av Emir anges nedan och ska övervakas av behöriga myndigheter. Om en av dem uppfylls bör den behöriga myndigheten bedöma och besluta om en eventuell tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande.

Indikatorer för identifiering av den utlösande faktorn för efterlevnaden av Emir är till exempel någon av följande situationer, om

- i. en konstaterad farhåga är väsentlig och förblir olöst, upprepas eller ökar,
- ii. det finns tydliga tecken på att den centrala motparten sannolikt inte kommer att lyckas genomföra väsentliga korrigeringar av resultaten i enlighet med den behöriga myndighetens begäran när det gäller de relevanta Emir-kraven.
- iii. det finns tydliga tecken på att
 - den centrala motparten kommer att falla, eller det finns en betydande risk för att den centrala motparten inte kommer att kunna fullgöra väsentliga betalningar vartefter de förfaller till betalning,
 - den centrala motparten kommer att falla, eller det finns en betydande risk för att den centrala motparten inte kommer att uppfylla kärnavtalet eller fullgöra väsentliga skyldigheter när de förfaller till betalning,
 - den centrala motparten fullgör sina betalningar med en ökad försening,
 - och om någon av de upptäckta felen inte åtgärdas inom en viss tidsperiod, är betydande, upprepas eller ökar,
 - och om det över tid

- finns en tydlig risk för att den centrala motparten kommer att utgöra en risk för den finansiella stabiliteten i unionen eller i en av dess medlemsstater, eller
- finns en tydlig risk för att den identifierade farhågan kommer att, eller sannolikt kommer att, inverka negativt på den centrala motpartens förmåga att utföra sina clearingtjänster i unionen eller i en av dess medlemsstater.

Med **identifierad farhåga** avses alla väsentliga upptäckter av överträdelser, nära överträdelser eller brister i dess tillämpning av Emir eller andra tillämpliga regler och annan identifierad misskötsel eller andra oroande upptäckter avseende de centrala motparternas fortlöpande efterlevnad av kraven i Emir och om upptäckten inte omfattas av riktlinjerna 3 och 4.

Riktlinje 6: Utlösande faktor när det gäller en central motparts inverkan på andra enheter med risker för den finansiella stabiliteten

Indikatorerna för den utlösande faktorn när det gäller en central motparts inverkan på andra enheter med risker för den finansiella stabiliteten anges nedan och ska övervakas av behöriga myndigheter och, om en av dem uppfylls, bedömas av den behöriga myndigheten för att besluta om tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande.

En indikator för identifiering av den utlösande faktorn för en central motparts inverkan på andra enheter med risk för den finansiella stabiliteten är exempelvis någon av följande situationer där

- a) den centrala motpartens marginalsäkerheter och riktlinjer gällande säkerhet kan leda till öppet procykliska effekter och skapa likviditetsproblem hos clearingmedlemmarna (inklusive kunder och indirekta kunder),
- b) en operativ incident hos den centrala motparten som kan ha en väsentligt negativ inverkan på i) andra finansmarknadsinfrastrukturers tjänster eller ii) andra enheter såsom börser eller matchningsplattformar har inträffat eller sannolikt kommer att inträffa,
- c) storleken på de likvida medel som den centrala motparten kan göra anspråk på, oavsett om det är vid normala omständigheter eller vid ett obeståndsscenario, sannolikt kommer att utgöra ett hot mot stabiliteten hos en motpart på vilken krav ställs att tillhandahålla sådana medel till den centrala motparten,
- d) den centrala motparten åsamkar eller sannolikt kommer att åsamka clearingmedlemmar en kostnad eller ett krav som kommer att äventyra tillgången till clearing för sådana medlemmar av de berörda tjänsterna,

och om det identifierade problemet förblir olöst, upprepas eller ökar och om det, över tid, finns en klar risk för att den centrala motparten kommer att utgöra en risk för den finansiella stabiliteten i EU eller en av dess medlemsstater.

Riktlinje 7: Utlösande faktor när det gäller en central motparts operativa bärkraft

Indikatorerna för den utlösande faktorn när det gäller en central motparts operativa bärkraft anges nedan och ska övervakas av behöriga myndigheter. Om en av dem uppfylls bör den behöriga myndigheten bedöma och besluta om en eventuell tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande.

En indikator för identifiering av den utlösande faktorn för en central motparts operativa bärkraft är om den behöriga myndigheten identifierar indikationer på en framväxande krissituation hos den centrala motparten som skulle kunna påverka den centrala motpartens verksamhet, såsom operativa eller organisatoriska brister, risker eller begränsningar som kommer, eller sannolikt kommer, att inverka negativt på den centrala motpartens operativa bärkraft och i synnerhet dess förmåga att tillhandahålla sina clearingtjänster.

Vid bedömningen av förekomsten av operativa eller organisatoriska brister, risker eller begränsningar ska den behöriga myndigheten beakta åtminstone följande situationer:

- a) Förlust av kritisk personal, såsom riskhanteringspersonal eller annan personal som deltar i hanteringen av transaktioner, säkerheter eller avvecklingsstrategin för en medlem på obestånd.
- b) Förekomsten av en större operativ riskförlusthändelse/incident eller en större anseendeincident såsom it-fel, bedrägerier, cyberattacker och naturkatastrofer som den centrala motparten inte kan, eller sannolikt inte kommer att kunna, återhämta sig från eller hantera i god tid.
- c) En kritisk tredjepartsenhets fallissemang hindrar de centrala motparterna från att fullgöra samtliga eller delar av sina skyldigheter gentemot sina deltagare, inbegripet avveckling av transaktioner och betalningar av marginalsäkerheter.
- d) En central motpart kan vara oförmögen att i god tid ta itu med allvarliga operativa begränsningar, till exempel om affärskontinuitetsplaner visar sig vara otillräckliga för att återställa den centrala motpartens verksamhet.
- e) Operativa händelser hos den centrala motparten ökar i omfattning eller frekvens, inbegripet om den centrala motparten uppvisar en fortsatt försämring av bedömningen av risker och brister i dess it-system eller identifierade it-problem förblir olösta.
- f) Det finns en ökad frekvens eller omfattning av operativa begränsningar hos sammanlänkade enheter såsom i) samverkande centrala motparter, ii) finansmarknadsinfrastrukturer eller iii) tjänsteleverantörer (som den centrala motparten förlitar sig på för att tillhandahålla sina kritiska funktioner, såsom it-molntjänster).

- g) Det finns företagshändelser som sannolikt inverkar negativt på den centrala motpartens sundhet.

Riktlinje 8: Utlösande faktor när det gäller den centrala motpartens finansiella bärkraft

Indikatorn för den utlösande faktorn när det gäller en central motparts finansiella bärkraft beskrivs nedan och ska övervakas av behöriga myndigheter. Om den uppfylls bör den behöriga myndigheten bedöma och besluta om en eventuell tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande.

Indikatorn för identifiering av den utlösande faktorn för en central motparts finansiella bärkraft är om de behöriga myndigheterna identifierar tecken på en framväxande krissituation hos den centrala motparten som kommer, eller sannolikt kommer, att inverka negativt på den centrala motpartens finansiella bärkraft och som skulle kunna äventyra den centrala motpartens verksamhet och i synnerhet dess förmåga att tillhandahålla sina clearingtjänster.

Vid bedömningen av denna indikator bör den behöriga myndigheten beakta åtminstone följande situationer:

- a) Den centrala motparten står inför rättsliga åtgärder från clearingmedlemmar eller externa intressenter eller en rättsprocess pågår eller förväntas, om de medel som riskeras eller det kända eller okända förlikningsbeloppet kan äventyra den centrala motpartens finansiella bärkraft eller sundhet.
- b) Utfärdade eller förväntade lagstadgade sanktioner där de medel som riskeras kan äventyra den centrala motpartens finansiella bärkraft eller sundhet eller den centrala motparten får betydande anmärkningar från externa revisorer.
- c) Ökade kostnader och/eller minskade intäkter, vilket leder till tvivel om huruvida den centrala motparten är livskraftig.
- d) Medlemskapet i den centrala motparten genomgår väsentliga negativa förändringar, såsom en försämring av clearingmedlemmarnas kreditvärdighet, om dessa förändringar kan äventyra den centrala motpartens finansiella bärkraft eller sundhet.
- e) Den centrala motparten lider en förlust av clearingmedlemmar eller förtroende för sin förmåga att hantera risker, operativt och/eller finansiellt, vilket kan försätta den i positionen att den inte längre har förmåga att bedriva sin affärsverksamhet och äventyra den centrala motpartens finansiella sundhet. Detta kan framgå av
 - i) en minskning av antalet transaktioner som lämnats in för clearing, eller
 - ii) clearingmedlemmars avsikt att säga upp sina kontrakt med den centrala motparten (underrättelse om uppsägning).

Riktlinje 9: Utlösande faktor när det gäller en framväxande kris

Indikatorn för den utlösande faktorn när det gäller framväxande kriser till följd av externa effekter beskrivs nedan och ska övervakas av behöriga myndigheter. Om den uppfylls bör den behöriga myndigheten bedöma och besluta om en eventuell tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande.

Indikatorn för identifiering av den utlösande faktorn för en framväxande kris är till exempel om de behöriga myndigheterna identifierar en framväxande krissituation utanför den centrala motparten som väsentligt skulle kunna påverka den centrala motpartens verksamhet och i synnerhet dess förmåga att tillhandahålla sina clearingtjänster.

Vid bedömningen av denna indikator bör den behöriga myndigheten beakta åtminstone följande situationer:

- a) En väsentlig mängd fallissemang inom en given sektor.
- b) Betydande problem när det gäller hur en marknad eller ett marknadssegment fungerar.